

Souvenirs

Door Jan Bom Fotografie door Chris de Bode

Nederlandse designers zwermen sinds twee jaar de wereld over. Samen met ambachtslieden in arme landen ontwerpen ze nieuwe producten, die passen bij Westerse trends en modes. P+ toont de eerste oogst van Dutch Design in Development (DDiD), een initiatief van Business in Development van NCDO.

Bamboestoel met bamboekussen

Designer: Lara de Greef (1978).

Land: "Ik ben tien weken in India geweest. In het noorden, tegen de Himalaya aan. Mijn opdracht was om bamboe te gebruiken voor nieuwe designtoepassingen. Bamboe groeit daar als een gek, stammen die per dag zowat een meter hoger worden. De mensen maken daar zelf ook hun eigen producten van. Maar dat is niks voor de West-Europese markt, al die mandjes en fruitschalen om perziken in te vervoeren. Ik ben er heengegaan met mijn eigen vooroordelen tegen dit materiaal. Ik vond rotan lomp en onbewerkbaar. Inmiddels weet ik dat er ook bamboe plaatmateriaal bestaat, draad en stof."

Souvenir: "Deze zetel heb ik pas achteraf bedacht, toen ik al weer terug was in Nederland. De stoel heet 100% Bamboe, want echt alles komt van deze plant. De stoel zelf is van plaatmateriaal, de kussenhoes is gebreid van bamboewol, de inhoud van het kussen van bamboevezels. Die reis is echt blijven doorwerken. Ik ben nu ook bezig om voor het Muziekgebouw aan het IJ in Amsterdam meubeltjes te maken. Ook weer van bamboe."

<http://larainindia.blogspot.com>
www.ddid.nl

Kussen met krabbenspoor

Designer: Sandra Dijkstra (1976)

Land: "Op Bali waren we. Daar heb je hele straten vol met bewerkers van hout, of van steen, of makers van sieraden. Wij, Anne Brouwer en ik, hebben met verschillende producenten gewerkt, dus heel verschillende dingen gemaakt. Een glasproducent, een spiegelproducent, diverse huishoudelijke, maar ook zilver- en sieradensmeden. En een kussenproducent. Mij viel vooral op hoe ze allemaal zo fijntjes handwerken, heel precies. Toch anders dan ik in Afrika zag, waar de afwerking vaak veel grover is."

Souvenir: "We liepen op het strand en zagen daar sporen. Die waren van krabbetjes, die daar in een holletje schieten. Dat heeft ons geïnspireerd tot een decoratie. Je kan wel een gewoon kussen maken van veertig bij veertig, maar dat is niet hip. Met een lounge kussen heb je meer een link naar de westerse trend. Zo'n kussen bestond ook nog niet. Dus: twee meter lang, opvouwbaar, en met die sporen van die krabbetjes als motief. Dat is echt handmatig borduurwerk, mooier dan dat je dat met een naaimachine doet. Ik importeer nu kleine oplages die ik aan particulieren verkoop."
www.sandradijkstra.nl

Boekenkast met batik

Designers: Bouke Wilens (1981) en Isabel Quiroga (1978).

Land: "We zaten bij verschillende meubelmakers op Java (Indonesië). Ook in Jepara. Dat is echt een dorpje waar alles om houtbewerking gaat. Het is één lange straat met alleen maar stoelen, banken en kasten. Veel van hetzelfde en dat is het probleem. De verkoop naar het westen loopt terug en ze weten niet goed wat ze daar aan moeten doen. Je ziet dat ze in het ding dat ze doen heel erg goed zijn. Heel veel ornamenten, heel veel houtsnijwerk. Te overdadig, naar onze smaak. Als je dat anders probeert, is het moeilijk, qua flexibiliteit. Hoewel dat per producent erg verschilt."

Souvenir: "Onze boekenkast is eigenlijk Mondriaan meets Batik. We zagen dat de meubelmakers ook batiktechnieken op hout toepasten, maar in onze ogen heel erg *overdone*. We hebben uit die overvloed enkele motieven geselecteerd, patronen gecombineerd en die op een heel strakke boekenkast van duurzaam acaciahout toegepast. Nu zijn het unieke kasten met een eigen verhaal. Bureautafel erbij. Die vonden ze zelf ook erg mooi. We kregen op de internationale meubelbeurs in Frankfurt al meteen orders voor de kast. De productie moet nog starten."

www.isabelquiroga.com
www.boukewilens.com

Manden met zilverlabel

Designer: Abke Geels (1964) van Flex/TheInnovationlab.

Land: "Ik ben naar Niger gegaan, volgens de VN een van de armste landen ter wereld. Ik trof daar heel trotse en vrolijke mensen die echt helemaal niks hebben. Er is daar alleen maar steen of zand.

Ze wonen in lemen of in rieten hutten, die ze maken van een palms-oort die daar groeit. Daar maken de vrouwen ook manden van. Het is erg arbeidsintensief. Aan een schaal met een diameter van veertig centimeter werken ze een week. Je kunt die manden sinds zo'n vijftien jaar ook in West-

Europa kopen, maar de laatste jaren daalt de omzet enorm. De Aziatische concurrentie is veel goedkoper. Ik ben op zoek gegaan naar een strategie om extra waarde aan die manden toe te

voegen, ook op verzoek van de importeur. En toen zag ik dat de mannen in de dorpen vaak zilversmid waren."

Souvenir: "Nu zijn er manden met een merk: Tavie. Dat is Frans voor: jouw leven. In die manden zijn zilverkleurige buisjes meegevlachten, soms een zilverkleurige schijf. Daarin is het label ingeslagen. Ze maken de manden ineens tot een exclusief geschenk, dat ook veel duurder kan zijn dan het oude handwerk. De vrouwen begrepen meteen het voordeel, de mannen trouwens ook. Vanaf juni zijn de schalen bij exposities en beurzen in Nederland te zien. En te koop."

<http://abkeinniger.blogspot.com>